

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) נח' ועוד חסידה היס' פניו אלא מעיקרא כתיב בקשו כל מיטות: (ב) שם היו אומר מזה עונה מרובה ממדת פורענות: (ג) שם דתן שמים נתן למו וחבא כמה פירות: (ד) שם ופיש' להו' פיש' אלא ד"ל הסודות: (ה) שם ויבין ויבשר שבר ויין שמים הוא וקריש: (ו) רש"י ד"ה זה יסופע וכו' אל הר האלהים והמזמן:

מוסף רש"י

ודילמא דאכליה על
 עליו. אגרינור. שו"מ
 מחלל דהנחה מחמת
 דעלם כחלו לפני
 אגרינור וסביראן
 לעלן שוקים ועלן
 להן תוקן ין דהנחה
 נחטפסה דמחא ין
 תחומה ין תוך זגרינ
 אגרינור (בשוחט כ.ג.)
 מחלל על. אגרינור.
 תרין (ס"ט) על שטלן
 כסן תרין ברבות לה.
 שטלן.
 שן יך (שמות ט.)
 שן יך שולן ברבות
 מן. מירי דמשבר.
 לעלן דין שטות
 (בשוחט ט.) ודילמא
 דביחלה קעילת. דלמא
 שולן דקלח נחא חין
 חלל דהנחה קעילת חתור
 שטת שטות קעילת על
 שן שטות. אכל
 דביחלה קעילת. הגרע
 נחטו חטו וטעות ין
 (בבבוחה ט.) שטת
 נחטו מן ורע שטות
 יחל: שטת

תום' ישנים

היה לרץ לנק עד שחטאו
במין: דנין איש מליש, והא
דמחיב משה איש האלהים
איך דנין אלה מליש סתמא:
מאחן ועשרים וחד לוגא.
שחא חדה הויה שברות

הסמך צמוד צמודה דכתיב ולוג ש
חשוב כמה נפל לכל אחת מן

יום הכיפורים פרק שמיני יומא

וזה יהושע. שעלה עם משה עד חתומי ההר שנאמר (שמות ד) ויקם משה ויהושע משכרו ויעל משה אל הר' (י) כימי והמחין לו יהושע שם כל' מ' יום שנאמר וישמע יהושע את קול העם בצרעה למדוד שלא היה עמם וזה היה יורד לו מן כננד כל ישראל: עד מתי אהם מנבד דברים ומכיר עלינו.

זה יהושע שירד לו מן כנען כל ישראל כתיב
הכא איש וכתיב התם יקח לך את יהושע בן
נון איש אשר רוח בו ואימא משה דכתיב
ויהאיש משה ענו מאד דנין איש מאיש ואין
דנין איש מוהאיש שאלו תלמידיו את רבי
ששמעון בן יוחי מפני מה לא ירד להם לישראל
אין פעם אחת בשנה אמר להם אמשול לכם
משל למה להרב דומה למלך בשר ודם שיש
לו בן אחד פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה
ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת
בשנה עמד ופסק מזונותיו בכל יום והיה
ללו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר
ששמא לא ירד מן למחר ונמצאו כולם מתים
בברעב נמצאו כולם מכוונים את לבם לאביהן
שבשמים דבר אחר שהיו אוכלין אותו
כשהוא חם דבר אחר מפני משאוי הדרך
(וכבר היה רבי טרפון ורבי ישמעאל וקנים
יושבין ועוסקין בפרשת המן והיה רבי אלעזר
המודעי יושב ביניהן נענה רבי אלעזר
המודעי ואמר מן שירד להן לישראל היה
גבבה ששים אמה אמר לו רבי טרפון מודעי
עוד מתי אתה ^אמנבב דברים ומביא עלינו
אמר לו רבי מקרא אני דורש יחמש עשרה
אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים וכי
יחמש עשרה אמה בעמק (חמש עשרה
ספלה) חמש עשרה בחרים וכי מיא שורי
שורי קיימי ועוד תיבה היכי סניא אלא ^ב נבקעו
כל מעינות תהום רבה עד דאשוו מיא בהדי
טורי והדר חמש עשרה אמה מלמעלה גברו
המים ^א וכי אי זה מדה מרובה ^ב מדה טובה או
מדת פורענות הוי אומר מדה טובה ^א ממדת
פורענות במדת פורענות הוא אומר יאורכות
השמים נפתחו במדת מדה טובה הוא אומר
יוצו שחקים ממעל ודלתו שמים פתח וימטר
עליהם ^א מן לאכול ודגן שמים נתן למז ^ב כמה
היו כאן שמונה ונמצא מן שירד להם לישראל

בן יהודה אומר מן שירד להם
 'תערוך לפני שלחן נגד צוררי
 לוגא מחזיק שנא' כוסי רייה רוי
 לכ"ע הכא לישראל לחודיה ונפ
 עניין כנגד מי אמר רב חסדא

בכלל אכילה שנאמר ¹² ואכלה ואכלת ממאי ודילמא דאכליה דכולהו שלקי אלא אמר רב א ובשכר שכר ⁽⁵⁾ שתיה הוא וקן מידי דמשכר ודילמא דביילה

מן: א"ב נפיש להו טפי. שהיה גופו יותר חששים אל
השמות במהלך ג' פרקאות לח' ארצות שהעולם מהלך
מדרגו וכו' משמע נמי מדגל

עו.

הַחֲבִירִים חֲמִשָּׁה עֲשָׂרִים בְּגֵד מִי. תִּמְחָה לִי דִהְכָּה קֶאֱמֶר קֶאֱמֶר
דִּהְשִׁים דִּחְמָשָׁה הַיּוֹיִן וּבִסְמוּךְ פִּרְיָן סִמְחָה דִּהְשִׁים וְאִין שִׂתָּה
מִן וְיִ"ל דִּהָא דִּקֶּאֱמֶר כֹּהֵל הֵי ה' עֲשָׂרִין כְּנֻד מִי לֹא חֲמִשָּׁה דִּהְשִׁים
קֶאֱמֶר לֹא אֵלֶּה מִיִּלְמִיָּה דְרַב סִקְדָּה הֵאֱלֵל וְכִי הֵאֱלֵי חֲוֹנָה דִּהְשִׁים
בְּרִישׁ פֶּרֶק אֵלֶּה מִצִּיּוֹת (ב"מ דף קכ"ט.)

דמיציעל ליה וכמה א"ר יצחק קב
בארבע אמות ובתור הכי פריך אי
דרך נפילה אפילו טובא נמי כו' וא"כ
מאי קמיציעל ליה מעיקרא וכמה
לימא דרך נפילה ואפילו טובא אלא
רבי יצחק הוא קאחזר וכמה וכה"ג
יש לפרש בפרק ל"א יחסור (נ"ב דף
כ"ג) גבי יכמה (א"ר יצחק) כמלא
רובא חלוני :

ובעשור אך בעשור שבת שבתון
ושבת שבתון והיתה
לכם. כך היא הגירסא ברוב ספרים
ודבר סימה היא מאד דלא מייתי להו
בסדר שהם חתומים בתורה אלא
לגמרי מלמטה למעלה קא מייתי להו
ובעשור כפרשת פינחס ואך בעשור
שנת שנתון כפרשת אמור אל הכהנים
ושבת שבתון והיתה לכם באחרי מות
אלה שזויתה לכם כחצי בראש וזו
דלחי מייתי בעשור בראש וזו
דמיתה נפקא לן לעיל (דף עד):
פירושו דעיני כדאמר לעיל יכול
יש בחמה וזננה ויאטער ת"ל כל
מלאכה לא תעשו והיינו הוא הארץ
הוא בעשור דתמידי ציה ועינכם אר
נפשותיכם כל מלאכה לא תעשו
וכיון דתמידי לבסוף קא מייתי לכולהו
מלמטה למעלה ויש ספרים שזרסין
שבת שבתון אך בעשור בעשור
והיתה לכם ועל אותה גירסא אין
אדם יכול לימן טעם:

הַנִּי חֲמִשָּׁה הָיוּ וְאֵין שִׁיתָא תַנּוּ.
תִּימָה לִי דְבִקְרָאִי נָמִי כְּחִיבִי
שִׁיתָא תְּרִי בְּאַחֲרֵי מוֹת וּשְׁלָם בְּאַחֲרֵי
אֵל הַכֹּהֲנִים וְחַד בְּפִינְתָם וְיָ"ל דְּרִי כֹל
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תַעֲוִנָה לֹא קָא חֲשִׁיד דְּלֹא
קַחֲשִׁיד אֲלֵא לְיוּרִין תַּעֲטוּ וְעֵינֵיהֶם אֲבָל
הֵאֵר דְּלֹא לְיוּרִי הוּא לֹא קָא חֲשִׁיד:
גַּמַּר

רבות יש בדלת ארבע ארבע
גבוה ששים אמה תניא איסי
ל מלכי מזרח ומערב שנאמר
למא דאתי מאתן ועשרין וחד
יומין הכא חדא שעתא התם
מר: אסור באכילה: הני חמשה
י"שת שבתון ¹⁰ושבת שבתון

תירוש חמרא הוא וקרי ליה
מא דסילקא אכסירון מא
תאוה נפשד בבקר ובצאן בין
יה על ידי אניגרון שבר כתב
דבש וחלב ונכנס למקדש
חייב

לכל העולם כולו כמדת ט"ו אמה לז' ארצות א"כ
חמשה עשרין כנגד מי כו'. לעיל נחשנה פירש שהם

עין משפט
זר מצוה

יב א מ"י פ"ח מהלכות
ביאת מקדש הל' ב:

רבינו חננאל

[illegible]

כדי שיראו אותו הכל.
כדי דרור לעלמא דרור
שיעור חשבון דרור
יום יום המסורס
אסור כביכול ושהיה
והיחידה כביכול ובעלת
בגד צינור
חשד ל' בעשור
ותחת בעשור י' אך בעשור
שני שבת י' אף כתב
שבחן. כתי כולו חת
עונני. חשה בגד חשה.
ואספקא שתי בכלל
היה שאמר כל
מכא מכא לא תאכל
ותחת מרתיח ותחת
המפק כל אשר תאכל
נשק בבק ובצא ויין
ובשיר ונר. אף שתי אף
ל' ליה ואלה כל עד

(א) היינו קרא דוהיתה לכם לחיות עולם בעשור לחודש דמחצית נס' אחרי מות ויגרת רבינו היא המחזרת מכל הגירסאות שנחללו כאן.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones